

Warszawa, dnia 10 listopada 2014 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
PREZES
Maciej Berek

RCL.DPS-50-120/14

dot. KRM-10-79-14

Pani**Małgorzata Hirszel****Sekretarz****Stałego Komitetu Rady Ministrów**

Nawiązując do przekazanego do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów przy piśmie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 listopada 2014 r. (znak: DP-I-021-167/14) *projektu ustawy o Karcie Dużej Rodziny (UD185)*, uprzejmie informuję, że przedłożona wersja projektowanej regulacji (wbrew stwierdzeniu wnioskodawcy zawartemu w ww. piśmie) nie uwzględnia wszystkich uwag zgłoszonych przez Rządowe Centrum Legislacji w toku uzgodnień międzyresortowych (pismem z dnia 13 października 2014 r., znak: RCL.DPS-50-120/14) oraz w trakcie roboczych konsultacji w dniu 3 listopada 2014 r. Wobec powyższego, ponownego podniesienia wymagają następujące kwestie:

1. Zakres przedmiotowy projektowanej regulacji, wyznaczony przepisem art. 1 ust. 1 ustawy, obejmuje między innymi określenie sposobu przyznawania uprawnień osobom posiadającym Kartę Dużej Rodziny (zwaną dalej „Kartą”). Należy podkreślić, że propozycje dalszych przepisów zawartych w projekcie ustawy nadal nie zawierają norm, które w pełni określałyby sposób przyznawania uprawnień osobom legitymującym się Kartą – przedmiot ustawy został zrealizowany jedynie w części dotyczącej uprawnień przyznawanych przez podmioty „inne niż instytucje zgłoszone przez właściwych ministrów” (art. 24 ust. 2 projektu). Projekt ustawy wymaga natomiast uzupełnienia o regulacje określające sposób przyznawania tych uprawnień przez właściwych ministrów oraz „instytucje”, o których mowa w art. 23 projektu.

2. Projektowany art. 10 ust. 4 ustawy określa dokumenty potwierdzające prawo do otrzymania Karty, których oryginały lub odpisy „okazuje” osoba składająca wniosek o jej przyznanie. Biorąc pod uwagę fakt jednoznacznego określenia w projektowanej ustawie grupy osób uprawnionych do posiadania Karty i przesłanek, jakie muszą zostać spełnione, aby możliwe było uzyskanie Karty przez te osoby, nie znajduje uzasadnienia przyjęcie przez projektodawców otwartego katalogu dokumentów przedstawianych organowi badającemu wniosek o przyznanie Karty – pozwalającego na żądanie przez ten organ także innych, niewymaganych przez ustawodawcę, dowodów koniecznych do potwierdzenia istniejącego uprawnienia. Wskazany wyżej katalog należy zatem sformułować w sposób wyczerpujący (skreślić wyrazy „w szczególności”) oraz jeżeli jest to konieczne, uzupełnić wykaz dokumentów o inne, zidentyfikowane przez projektodawców jako niezbędne w toku toczącego się postępowania.
3. Ponownie zwraca się także uwagę na fakt, że zaproponowane w art. 32 projektu ustawy zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1138, z późn. zm.) – sprowadzające się do przyznania prawa do ulgowego przejazdu jedynie rodzicom i małżonkom rodziców posiadającym Kartę – nie prowadzą do objęcia ulgami na przejazd kolejną wszystkich osób uprawnionych do posługiwania się Kartą. Należy bowiem zauważyć, że przepis art. 4 ust. 4 pkt 2 powyższej ustawy przyznaje prawo do ulgi młodzieży uczącej się, ale nie dłużej niż do ukończenia 24. roku życia, natomiast projektowana ustawa (w art. 4 ust. 1 pkt 2) zakłada, że Kartą będzie mogła posługiwać się młodzież do ukończenia 25. roku życia. Podobnie, projektowana ustawa zakłada dożywotnie prawo do posiadania Karty w przypadku dzieci legitymujących się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności (art. 4 ust. 1 pkt 3 projektu), natomiast ustawa z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego w odniesieniu do dzieci i młodzieży niepełnosprawnej uprawnienia do ulgowych przejazdów ogranicza odpowiednio do 24. i 26. roku życia (art. 1a ust. 4 pkt 2). W świetle tez przedstawionych w uzasadnieniu projektowanej ustawy, zgodnie z którymi ma ona stanowić „kompleksowe rozwiązanie prawne dotyczące uprawnień przyznawanych rodzinom wielodzietnym”, nie jest jasne ratio legis wykluczenia części z osób, którym projektowana ustawa przyznaje prawo do posługiwania się Kartą, z możliwości korzystania ze wsparcia udzielanego w tym obszarze pozostałym członkom tej samej rodziny wielodzietnej. Przepisy wprowadzające uprawnienia dodawane zmianą w ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami

publicznego transportu zbiorowego należałoby zatem formułować w taki sposób, aby odnosiły się nie tylko do „rodziców lub małżonków rodziców”, ale do wszystkich „osób posiadających ważną Kartę Dużej Rodziny”, co pozwoli wyżej wskazanym grupom osób na skorzystanie z ulg także w sytuacji, gdy przestaną im one przysługiwać na podstawie przepisów ogólnych.

o
Maciej Berek

Do wiadomości:

Pani Małgorzata Marcińska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej